

ваше наистина затворническия животъ на единъ политически осъденъ. Право е забѣлѣжилъ Мирабо съ своята обширна опитност по затворите, че мжкитѣ на една държавна тъмница сѫ наказание, което не може да се сравни съ никое друго. Какво осакатяване на сѫществуванието! Да прѣстанешъ да живѣешъ, и да се радвашъ на спокойствието, което смъртъта доставя! Да си мъртавъ за всички удоволствия, а живъ за всички страдания на живота! Да чакашъ при това, което ние чакахме всѣки день, да те извадятъ всрѣдъ една пияна сгънъ и да те окачатъ на едно позорно бѣско! И да знаешъ още, че сѫщото мжчително очакване раздира всѣки денъ сърца, които бѣха прѣмалѣли отъ милѣне за тебе!

Както отпослѣ се научихъ, домашнитѣ ми всѣка зарань, когато имало обѣсени, пращали слугата ни да види, дали на нѣкоя бѣско не вися и азъ. Такива бѣха изненадванията на тогавашното турско военно правосѫдие, че отвечеръ не се знаеше, кои ще бждатъ неговитѣ жертви на слѣдуещата зарань.

Не малко се изплашили нашитѣ домашни и отъ нѣкои слухове. Тѣй тѣ чули по едно врѣме, когато почнало да става студено, че Ибрахимъ паша и фанатицитѣ, които го заобикаляха, разгнѣвени отъ намѣсата на чужденците въ наша полза, мислили да залѣпятъ стъкла на безстъкления ни прозорецъ, да запушатъ дупките, и една нощъ, за да не страдаме ужъ отъ студъ, да турятъ въ стаята ни мангали съ неразгорени вжгища, отъ които — ужъ случайно — да заспимъ отъ непробудния си сънъ.

И всѣки денъ, когато пращали слугата съ ядене, домашнитѣ ми му поржчвали да гледа добрѣ, дали сме още между живитѣ, дали яденето нѣма да се вѣрне като не-потрѣбно вече.

Слѣдва за нашитѣ и за насъ това черно тегло, тая мрачна неизвѣстностъ, цѣли недѣли. Заесени се вече. Мухитѣ, отъ които бѣхме страшно страдали прѣзъ топлото врѣме, взеха да гъмжатъ въ нашата килия, да кацатъ на кичури по стѣнитѣ, и да заспиватъ или мратъ задружно по тѣхъ. Толкозъ тѣмна ни бѣ стаята, че и на тия бѣдни насѣкоми тя се видѣ за най-удобна гробница, въ която да прѣкарать една приврѣменна или вѣчна смърть. Понѣкога горнитѣ крайща на стѣнитѣ буквально почернѣваха отъ тѣхъ.